

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Spiritu Sancto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

P A R S I V.

DE DOCTRINIS AD ADIUMENTA PERFECTIONIS SPECTANTIBUS.

Varia sunt adjumenta Perfectionis ; nam aliqua cooperantur ad eandem , dum gratiam vel conferunt (ut Spiritus Sanctus , Christus , Evcharistia , Sacrificium Missæ , Confessio ,) vel impetrant (ut Passio Christi , Fervor , Pœnitentia , Lacrymæ) alia remouent impedimenta perfectionis (ut Religiosus Status , Vota , Abnegatio sui , Cognitio sui , Minimorum cura , Examen Conscientiæ) alia denique excitant ad perfectionis studium (ut Verbum DEI Gratia , Consilium , Temporis pretium , & similia , de quibus proin omnibus , quid Ascetæ sciendum , hac in parte ostendetur.

C A P U T I.

DE ADIVMENTIS GRATIAM CONFERENTIBVS.

§. I.

De Spiritu Sancto.

I. Est tertia Persona in SS. Trinitate ; quæ nomen hoc accepit , eò quòd inspirando ad sanctitatem impellat , trahendo voluntatem amantis in amatum , quod amoris , ex quo Spiritus Sanctus procedit , proprium est munus. Porro quinque præcipuè de eo sunt scienda.

Q3

II.

II. Primum est, ut bene cognoscat naturam processionem ejusdem, quodd scilicet sit verè idem Pater & Filius DEUS, ab utroque tamen procedentem nam dum Pater seipsum & suam essentiam comprehendens, producit vivum conceptum & perfectam imaginem sui, quasi in speculo suæ essentia: se contemplans, & hæc imago Filius est, ejusdemque Pater substantia: , diciturque Verbum DEI: quod Filius dum Pater amat amore infinito, quia bonitas infinita eadem, & infinitæ perfectiones in ipso & ob eandem causam etiam à Filio vicissim amore infinito amatur, procedit ab utroque tanquam ab eodem principio amor infinitus, qui est ipse Spiritus Sanctus. Unde rectè Theologi triplicem amorem in DEO designant, *essentialem* & absolutum, qui est omnium Personis communis. ; *notionalem producentem*, qui ab utroque Pater & Filius producit Spiritum sanctum: & *notionalem productum*, quo modo Spiritui sancto appropriatur. Unde meritò colligitur, Spiritum sanctum esse tertiam & distinctam Personam, quod difficultè probari posset, si non etiam à Filio procederet. Hinc de Spiritûs sancti adventu dicitur: *Factus est repentinus sonus*: ut indicetur, quemadmodum sonus ex collisione duorum corporum exoritur; ita Spiritum sanctum ex conjuncta Patris & Filij spiratione, meritoque amore procedere.

III. Alterum est, ut bene cognoscat causas, quibus Spiritus sanctus missus est, quarum tres assignat Ludovicus de Ponte, scilicet 1. *Caritatem* DEI, quæ bonitatem infinitam, quæ, uti movit ipsum ad unigenitum Filium dandum, ita etiam ad Spiritum sanctum mittendum permovet; ut, quemadmodum bonitas

amicus suum amorem abundantius ostendere volens, postquam omnia sua dedit, etiam cor dare optat; ita & ipse post Filium suum datum, etiam cor suum, id est, Spiritum sanctum daret. 2. *Merita Christi*: qui morte, & passione sua hanc gratiam promeruit, sedensque ad dexteram Patris velut *Advocatus noster*, hunc Paracletum petivit, & obtinuit, ut impleret, quod promiserat dicens: Ego rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis. 3. *Nostram necessitatem & miseriam*: quæ exigebat, ut Consolator de cælo mitteretur, sicque impleretur illud Davidis: *Miserericordia & Veritas obviaverunt sibi, justitia & pax osculatæ sunt.*

IV. Tertium est, ut Fines missionis hujus etiam cognoscere studeat, quorum quatuor assignat idem Ludovicus de Ponte, videlicet 1. Ut Christo succederet in officio Protectoris, Advocati, & Consolatoris; hinc ipse Christus dixit: Ego rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum. 2. Ut Eidem in officio Magistris succederet; hinc iterum dixit Christus: Cum venerit Paracletus Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo (hoc est, loco mei) ipse vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, 3. Ut internè illis testimonium daret de Christo, quis esset. 4. Ut hujus Mundi vitia reprehendat, corrigat, eumque de illis convincat; uti iterum Christus dixit his verbis: Cum venerit ille Paracletus, arguet Mundum de peccato, & de justitia, & de judicio.

V. Quartum est, ut dignam de hac sacratissima Persona æstimationem concipiat, quam quidem facile hauriet, si bene ponderet, hoc esse donum illud:

Q 4

quod

quod Christus in cælum ascensurus Mundo miseris se promisit; ex hoc enim meritò colligitur, illius omnium donorum præstantissimum, Ecclesiæque membris ejus utilissimum esse debere, cum sit utriusque amoris Christi infinito, quo humanum genus semper amplexus est, proportionatum.

VI. Quintum est, ut solidum sciat modum sponendi se ad recipiendum hunc divinissimum hunc, qualis quidem optimus est, si cor ab omni re creato evacuetur; nam, ut rectè advertit S. Bernardus, errat omnino, si quis cælestem illam divinam huic cineri, divinum illud balsamum huiusmodi neno, charismata illa Spiritûs misceri posse huiusmodi hujus illecebris arbitratur. Quis enim sectans carnalia carnis suæ, sperare audeat gratiam illam Spiritûs vehementis, quam ne cum ipsa quidem carne obtinere Apostoli potuerunt? Hinc idem S. Bernardus alibi ait; Quomodo agnoscere potero Spiritûs præsentiam? non oculis, quia colore caret; non auditu, quia sonus non est; non olfactu, quia odore est. Cognoscam ergo illum mutatione visus mei, cum à terreno illud cæleste factum visum carneo spirituale.

§. II.

De Christo.

I. Est Homo ex natura divina & humana, Filij divini personalitate compositus; sic dictus, quod verè ut Rex, Propheta, & Sacerdos unctus est; quo sequentia Ascetæ sunt scienda.